

proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per l'òrgan directiu del qual depenga el Registre de Societats Cooperatives, fins a 7.600 euros, i pel ministre de Treball i Assumptes Socials, fins a 37.920 euros i la desqualificació.»

Disposició final segona. Modificació del Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

S'addiciona un nou apartat 3 a l'article 151 del Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, amb la redacció següent:

«3. Així mateix, es tramitarà d'acord amb este procés la impugnació de les decisions de l'empresa d'atribuir caràcter reservat o de no comunicar determinades informacions als representants dels treballadors, així com els litigis relatius al compliment pels representants dels treballadors i els experts que els assistisquen de l'obligació de sigil.

El jutge o la sala haurà d'adoptar les mesures necessàries per a salvaguardar el caràcter reservat o secret de la informació de què es tracte.»

Disposició final tercera. Fonament constitucional.

Esta llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en legislació laboral, sense perjudici de l'execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i del que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució, quant al nou apartat 5 de l'article 65 de l'Estatut dels Treballadors introduït per l'apartat sis de l'article únic d'esta llei.

Disposició final quarta. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Per mitjà d'esta llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2002/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2002, per la qual s'estableix un marc general relatiu a la informació i a la consulta dels treballadors en la Comunitat Europea, i la Directiva 2002/74/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, que modifica la Directiva 80/987/CEE, del Consell, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats en cas d'insolvència de l'empresari.

Disposició final cinquena. Desplegament reglamentari.

S'autoritza el Govern per a dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'esta llei.

Disposició final sexta. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19879 *LLEI ORGÀNICA 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones.* («BOE» 278, de 20-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El tràfic il·legal i la immigració clandestina de persones s'enquadra entre els delictes caracteritzats no sols per atemptar contra valors de caràcter humanitari considerats essencials per la comunitat internacional, sinó també per la tradicional impunitat derivada de l'escàs interès mostrat habitualment en la seua repressió pels estats amb més vincles de connexió directes. A més, estem davant d'un tipus de criminalitat transnacional, àmbit en el qual el factor d'impunitat deriva, no tant de la falta de voluntat dels estats amb més vincles de connexió, com de la seua falta de capacitat per a la repressió individual d'una criminalitat generalment privada, encara que, quasi sempre, organitzada.

La Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional, feta a Nova York el 15 de novembre de 2000, i ratificada per Espanya per mitjà d'Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat en el «Boletín Oficial del Estado» el 29 de setembre de 2003, complementada pel protocol, fet en el mateix lloc i data, contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire, i ratificat per Instrument de 21 de febrer de 2002, publicat en el «Boletín Oficial del Estado» el 10 de desembre de 2003, és aplicable als delictes de tràfic il·legal de persones, quan estos es troben entre els delictes greus; es consideren com a tals la conducta que constitueixca un delicte punible amb una privació de llibertat màxima, almenys, de quatre anys o amb una pena més greu, sempre que estos delictes siguin de caràcter transnacional i comporten la participació d'un grup delictiu organitzat, amb un propòsit que tinga relació directa o indirecta amb l'obtenció d'un benefici econòmic o un altre benefici d'orde material.

Respecte d'això, cal tindre present que la nostra Llei Orgànica del Poder Judicial fixa l'extensió i els límits de la jurisdicció espanyola en l'article 23, combinant el criteri general de territorialitat que determina la seua competència per a conèixer dels delictes comesos en territori espanyol siga quina siga la nacionalitat del subjecte actiu d'estos, junt amb les excepcions derivades dels principis de personalitat que permet conèixer delictes comesos fora del territori espanyol per espanyols o estrangers nacionalitzats espanyols després de la comissió del fet quan concórreguen determinats requisits que el precepte menciona, real o de protecció que permet enjudiciar espanyols o estrangers que cometin delictes específicament esmentats en l'article que afecten interessos de l'Estat, i d'universalitat que atribueix la competència per a conèixer dels delictes previstos en l'apartat 4 del precepte independentment del lloc de comissió i sense consideració a cap vincle de nacionalitat activa o passiva, basant-se en el fet que afecta béns jurídics dels quals és titular la comunitat internacional en el seu conjunt.

D'acord amb estos criteris, en l'actualitat, en cas que una embarcació siga rescatada fora del mar territorial per un vaixell espanyol, amb persones que, presumptament, perseguien entrar a Espanya, al marge dels llocs fronterers habilitats a este efecte i no tenint la documentació oportuna per a això, no serà possible considerar que els

tribunals espanyols tinguen jurisdicció per a la instrucció i l'enjudiciament dels fets, excepte si el tràfic de sers humans detectat en aigües internacionals està orientat a l'explotació sexual d'estos, a la vista de l'expressa previsió continguda en l'article 23.4 e) de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

No obstant això, la Convenció de 2000, en relació amb el protocol contra el tràfic il·lícit de migrants per terra, mar i aire, en l'article 15.2 c), faculta els estats part perquè puguin establir la jurisdicció respecte d'estos delictes de tràfic il·legal o immigració clandestina, encara que es cometen fora del seu territori. Este seria el supòsit concret de la pastera o les piragües interceptades abans d'arribar a les costes espanyoles; en definitiva, delictes que es consumeixen amb la realització d'activitats de captació, transport, intermediació o qualsevol altra que supose promoció o afavoriment de la immigració clandestina o el tràfic il·legal, amb independència del resultat aconseguit, sent irrellevant que no es concloga l'operació de què es tracte per causes alienes a la voluntat de l'agent, com ara la possible intervenció policial.

Espanya, sens dubte, ha d'adoptar les mesures legislatives respecte d'això a fi d'enjudiciar este tipus de delictes, perquè resulta certament difícil donar el tracte digne necessari als immigrants i protegir-ne plenament els drets humans, a la vista de l'inabastable flux migratori al nostre país. Flux que prové, en gran manera, del notable augment de les activitats dels grups delictius organitzats en relació amb el tràfic il·lícit d'immigrants, que dia a dia posen en perill la vida i la seguretat.

En esta línia s'inscriu la present llei orgànica, ja que possibilita la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones. Es modifica, així mateix, el primer apartat de l'article 318 bis del Codi Penal, a fi que la descripció del tipus penal no quede restringida als supòsits en què el tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones haja de dur-se a terme des d'Espanya, en trànsit o amb destinació a Espanya. Amb la nova redacció, es castigarà també la dita conducta quan la destinació siga qualsevol altre país de la Unió Europea. Igualment, s'inclou l'atribució de jurisdicció per al cas de tràfic de persones que afecte treballadors, al ser aplicable l'article 313.1 del Codi Penal.

Article primer. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 23 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que quedarà redactat com segueix:

«4. Igualment serà competent la jurisdicció espanyola per a conèixer dels fets comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional susceptibles de tipificar-se, segons la llei penal espanyola, com ara algun dels delictes següents:

- a) Genocidi.
- b) Terrorisme.
- c) Pirateria i apoderament il·lícit d'aeronaus.
- d) Falsificació de moneda estrangera.
- e) Els delictes relatius a la prostitució i els de corrupció de menors o incapaços.
- f) Tràfic il·legal de drogues psicotròpiques, tòxiques i estupefaents.
- g) Tràfic il·legal o immigració clandestina de persones, siguen treballadors o no.
- h) Els relatius a la mutilació genital femenina, sempre que els responsables es troben a Espanya.
- i) I qualsevol altre que, segons els tractats o convenis internacionals, haja de ser perseguit a Espanya.»

Article segon. *Modificació de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.*

U. L'apartat 1 de l'article 313 del Codi Penal tindrà la redacció següent:

«1. El qui promoga o afavorisca per qualsevol mitjà la immigració clandestina de treballadors a Espanya, o per un altre país de la Unió Europea, serà castigat amb la pena prevista en l'article anterior.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 318 bis del Codi Penal tindrà la redacció següent:

«1. El qui, directament o indirectament, promoga, afavorisca o facilite el tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones des d'Espanya, en trànsit o amb destinació a Espanya, o amb destinació a un altre país de la Unió Europea, serà castigat amb la pena de quatre a huit anys de presó.»

Disposició final primera. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

U. Es modifica la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 86 ter, amb la redacció següent:

«f) Dels procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i el dret que en deriva, així com els procediments d'aplicació dels articles que determine la Llei de Defensa de la Competència.»

Dos. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 86 ter, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els jutjats mercantils tindran competència per al reconeixement i l'execució de sentències i la resta de resolucions judicials i arbitrals estrangeres, quan estes versen sobre matèries de la seua competència, llevat que, d'acord amb el que s'ha acordat en els tractats i altres normes internacionals, corresponga el seu coneixement a un altre jutjat o tribunal.»

Tres. Es modifica l'apartat 5 de l'article 447, amb la redacció següent:

«5. Els secretaris substituïts no professionals percebran les retribucions corresponents al lloc de treball exercit.

Es reconeixeran els triennis corresponents als servicis prestats, que tindran efectes retributius, d'acord amb el que estableix la normativa vigent per als funcionaris de l'Administració general de l'Estat. Este reconeixement s'efectuarà amb la sol·licitud prèvia de la persona interessada.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 489, amb la redacció següent:

«2. Els nomenats hauran de reunir els requisits i la titulació necessaris per a l'ingrés en el cos; prendran possessió en el termini que s'establisca reglamentàriament i tindran els mateixos drets i deures que els funcionaris, excepte la fixesa en el lloc de treball i les mateixes retribucions bàsiques i complementàries.

Es reconeixeran els triennis corresponents als servicis prestats, que tindran efectes retributius, d'acord amb el que estableix la normativa vigent per als funcionaris de l'Administració general de l'Estat. Este reconeixement s'efectuarà amb la sol·licitud prèvia de l'interessat.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 509, amb la redacció següent:

«2. També tindran dret a un període d'excedència, de duració no superior a tres anys, els

funcionaris per a atendre un familiar que es trobe a càrrec seu, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no puga valdre's per si mateix, i no exercisca cap activitat retribuïda.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 19 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19880 *LLEI 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.* («BOE» 278, de 20-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Les grans transformacions polítiques i socials que ha viscut Espanya en els últims trenta anys, així com el canvi de la seua posició en l'escenari internacional d'un món en ràpida evolució, han tingut reflex en les normes que estableixen el marc jurídic de la defensa i en conseqüència en un dels seus recursos clau: el personal militar.

La Llei Orgànica 6/1980, d'1 de juliol, reguladora dels Criteris Bàsics de la Defensa Nacional i l'Organització Militar, va iniciar el procés d'adaptació de les nostres Forces Armades al sistema polític establert per la Constitució de 1978. La dita llei orgànica feia referència al fet que una sèrie d'aspectes essencials del règim de personal, com ara l'ensenyança militar, les escales, el règim d'ascensos i recompenses, els sistemes d'ingrés i retir i les ocupacions dels membres de les Forces Armades, es regularen per llei seguint els criteris unificadors que establia.

La dita exigència es va materialitzar en la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del Règim del Personal Militar Professional, que va suposar una fita en la racionalització i fixació de criteris homogenis en la política de personal militar. Prèviament, el Reial Decret Llei 1/1988, de 22 de febrer, havia donat pas a la incorporació de la dona a les Forces Armades d'acord amb els canvis socials succeïts a Espanya.

Al llarg de la dècada dels anys noranta, coincidint amb el procés d'aplicació i desplegament de la Llei 17/1989, de 19 de juliol, va canviar profundament el context estratègic. Al mateix temps que anava desapareixent la política de blocs de la guerra freda, sorgien noves missions fora del territori nacional i s'evidenciava la necessitat de comptar amb unes forces armades amb un elevat nivell de preparació, un alt grau de disponibilitat i una notable capacitat de reacció.

Estos criteris, units a les demandes de la societat, van propiciar la constitució d'una comissió mixta del Congrés dels Diputats-Senat, que va determinar en 1998 els principis generals d'un nou model de Forces Armades plenament professionals. De conformitat amb el dictamen de la Comissió es va promulgar la Llei 17/1999, de 18 de maig, de Règim del Personal de les Forces Armades, que va suposar la suspensió del servei militar obligatori.

Posteriorment, la presència d'un nombre significatiu de ciutadans d'altres països a Espanya va fer aconsellable permetre el seu accés a la condició de militar professional de tropa i marineria per mitjà de la Llei 32/2002, de 5 de juliol, modificadora de la Llei 17/1999, de 18 de maig.

II

La Directiva de Defensa Nacional de 30 de desembre de 2004, després de realitzar una anàlisi dels nous riscos i amenaces en els inicis d'este segle XXI, es referix a la necessitat de transformació constant de les Forces Armades, prestant gran atenció als recursos humans que les sustenten i desenrotllant un nou model realista de professionalització, basat en la qualitat i en la capacitat d'atraure els ciutadans a l'exercici professional en les Forces Armades.

En l'àmbit legislatiu, el mencionat procés de transformació s'inicia amb la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional. Promulgada esta, el pas següent era desenrotllar el dit model de professionalització i reformar la carrera militar. Encara que este objectiu es podria haver aconseguit per mitjà d'una sola norma que substituïra la vigent Llei 17/1999, de 18 de maig, atesa l'ambició d'un procés que requeria temps suficient de maduració i sent peremptori consolidar la plena professionalització de les Forces Armades, es va elaborar i va promulgar la Llei 8/2006, de 24 d'abril, de Tropa i Marineria, en la qual també s'instà l'actualització del règim del personal militar.

En conseqüència, esta llei procedix a regular els aspectes del règim de personal, conjunt sistemàtic de regles relatives al govern i l'ordenació dels recursos humans, perquè les Forces Armades estiguen en les millors condicions de complir les missions definides en la Constitució i en la Llei Orgànica de la Defensa Nacional.

Es tracta d'assegurar la qualitat del personal en unes forces armades modernes i altament tecnificades, on els recursos humans constitueixen un factor essencial i determinant. Per consegüent, la política de personal no sols ha de pretendre cobrir les necessitats quantitatives dels exèrcits, sinó aconseguir l'excel·lència, tant en l'etapa formativa com en la selecció dels més qualificats per a l'ascens i dels més idonis per a l'exercici de les distintes destinacions.

Amb això es complirà una de les directrius de la Directiva de Defensa Nacional en el sentit de reformar la carrera militar adoptant una estructura de cossos i escales renovada, amb sistemes d'ascens i promoció que incentiven la dedicació i l'esforç professional. Esta directriu constitueix la millor síntesi del que es pretén amb esta llei; així s'explica el seu títol i la importància que es dona a la definició, la descripció i el desenrotllament de la carrera militar.

Carrera militar a la qual s'accedix després d'haver cursat l'ensenyança de formació en un sistema específic de les Forces Armades, cada vegada més integrat en el sistema educatiu general, i que queda definida per l'ocupació de diferents destinacions, per l'ascens a les successives ocupacions i per la progressiva capacitació per a llocs de major responsabilitat, combinant preparació i experiència professional. Carrera militar que, partint d'un model semblant per a tots els militars professionals, s'ha de desenrotllar en una estructura renovada de cossos i escales.